

Máté 4:4. „nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.

Hálaadó, ünneplő Gyülekezet! Nemcsak kenyérral él az ember, mondja Jézus Krisztus, ma pedig az látszik, mintha sok-sok ember csak a kenyérről élne és csak a kenyérral akarna élni.

Mit jelent a kenyér? Az otthont, az ételmezt, a ruhát, a pénzt, hogy meg tudj venni a kenyeret, a becsületet, a tisztességet, az áldott gyermeket, a jó házastársat. Igen, mindezt jelenti.

De a ma embere, amikor a kenyérről beszélünk, mindebből egy dologra koncentrálnak: pénz. Mintha csak ez határozná meg az életet. Mintha csak azért küzdene, hogy az életszínvonal magasabb fokára kerüljön, ahol ahogyan a vers is mondja édesebb a kenyér, s amikor valaki eljut oda, akkor kiderül, hogy nem. Pedig lehetne. Magasabb életszínvonalon is lehetne édes a kenyér.

Miért nem lesz az? Mert a kenyérről való hajszában sok mindent elveszítünk. Becsületet, tisztességet, a gyermekkel való jó kontaktust, a szeretetet, amiért oly sokat adtunk és amiről oly sokat álmodtunk, hogy milyen jó lesz a kapcsolat a választott társsal, a házastárssal. Az ember elér valamit, de sokszorosát veszti el.

Miért? Mert a jézusi mondatnak csak az első fele érdekl. Kenyérral él az ember. Azzal is. De a teljes élethez, teljes mondatok is tartoznak. **És az Isten igéjével is.** S ez sok embernek nem kell. Pedig jó tudni, hogy Isten igéje a lelki kenyér. A kenyérről való küzdelem, a test táplálását célozza, a lelki kenyérről való élést, az Isten igéjével való

élést azt táplálja, hogy ki ne száradjon a lelked az úton. Azt olvassuk az igében, hogy Jézus 40 nap alatt megéhezett. Enni karta. De úgy látta, hogy nem csupán a testnek, a léleknek is kell táplálék. Kell bizony. S amikor a lélek megéhezik, akkor a mai ember sok esetben azt gondolja: veszek valami kézzel fogható, hogy a lelki éhséget csillapítsam. A test szükségletéről gondoskodik, s a lélek éhes marad.

Hidd el, kell az ige. kell az Isten, kell az imádság. Szükség van rá. Családban, baráti körben, település és ország életében.

Ezt látta meg országalapító királyunk. Nemcsak kenyérral él az ember. Nemcsak országra van szüksége a magyarok, nemcsak vadászatra, portyázásra, gazdagodásra, földre, folyóra, hanem arra ami a megmaradást szolgálja. Hitre, keresztyénségre. Igére. De nehéz küzdelem volt, amíg ezt a magyarság nagy része belátta. Voltak, akik nem. Ma azt mondják, kellett a keresztyénség, kellett az ige, hogy itt maradjunk és megmaradjunk. Európa közepében. Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett, de szent megújulásért és békéért eped.

S végül: ha valaki a kenyérről való küzdelemben komolyan veszi az igét is? Nemcsak kenyérral él az ember, hanem Isten igéjével is. Annak megteremtődik az egyensúly az életében. Annak az embernek, fontos egy ölelés, egy jó beszélgetés. Fontos az az egy könnycsepp, ami a házastársának, vagy a gyermekének az arcán végigfolyik. Akinek fontos az ige, annak fontos a családja és a települése. Annak a lelke kész lesz minden jó mellé odaállni.

akinek a lelke kész jóra. Hogy minden jóra kész légy, ne feledd, nemcsak kenyérral él az ember, hanem kell, hogy Isten igéjével is éljen, hogy teste - lelke egészséges legyen. Ámen